

MARKÓ BÉLA

Délutáni remény

Casa di Giulietta Veronában

Álmélkodik a hullámzó tömeg,
s míg tülekedve keresik a múltat,
felejténék már, amit megtanultak,
hogy üzlet minden, az ódon kövek

s a repkény a falon, mind-mind hamis,
de mit számít ezernyi Rómeónak,
ha lehetnének, akik sose voltak,
s ha ott az erkélyen Júlia is,

percenként váltják egymást, feketék
vagy szőkék, és a megkésett reményt
küldik is rögtön, ahogy lefotózták,

mert nincsen veszve, íme, semmi sem,
feltámadhatnak még mindenkiben:
fent Júlia-menny, lent Rómeó-ország.

Oldtimer

Dalí Múzeum Figueresben

Előbb-utóbb minden képzelhető,
az alkatrészek megvannak előre,
csak úgy kell válogatni majd belőle,
hogyan többé ne legyen szétszedhető,

ami mulandó, s múlik szakadatlan,
de csak próbálja, nem hal meg soha,

hiszen mostantól fogva nincs kora,
s az ismert betűk új meg új szavakban

rejtőznek el, mint egy új képkeretben
a régi látvány, amely érthetetlen,
és mégis él, ahogy a női test

alatt egy oldtimer még megnyikordul,
s az álom az ecsetből már kicsordul,
mert így beszél ki a festő: kifest!

Hiába

Picasso Múzeum Barcelonában

Egyszer majd úgyis minden kiderül,
kifeszlenek a sarkok meg az élek,
mert nem puha, nem gömbölyű a lélek,
s megkönnyebbülsz, hogy végre sikerül

lefejteni, akár a nyári lombot
egy fáról, a hazug szimmetriát,
hiszen belül egy másfajta világ
nyüzsög, amikor héjából kibontod

szerelmedet, kúpok, kockák, hasábok
bukkannak fel, és már hiába látod,
amit mindenki más, ha ott dobog

egy szögletes szív a hajlékony bordák
között, míg átváltoznak mind a formák,
s nem nézheted, de mégis gondolod.

Repedés

Güell Park Barcelonában

A kő is lágyan hullámszik a szélben,
majd elszivárog itt-ott, mint a víz,
s az ösvény egy más korbá visszavisz,
ahol a sárkány éjjel-nappal ébren

figyel, türkizkék bőre csupa szikra,
s talán a rég elsatnyult képzelet
feltámad végre, fest új képeket,
a jégvártyát a múlttól leszakítja,

míg lassan-lassan a felszínre jönnek,
kik együtt vannak, a szépek s a szörnyek,
mert nem igaz, hogy elrendeltetett

az egyetlen jövő, s hogy nincs esélyünk
megélni újra, amit már megéltünk,
ha az idő valahol megreped.